

Nr 419

Av herr **Hamrin** i Jönköping m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 10, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 2 § 1 mom. förordningen den 24 maj 1957 (nr 209) om skatt på sprit och vin, m. m.

Finansministern framhåller i proposition nr 10 med förslag till höjning av bl. a. rusdrycksbeskattningen att dessa skatter fyller en viktig funktion i de nykterhetspolitiska strävandena. Realpriset på dessa drycker har sjunkit de senaste två åren. "En justering av skattesatserna på rusdrycksområdet bör därför nu äga rum för att anpassa priserna till den allmänna prisutvecklingen. För malt- och läskedrycker föreligger enligt min mening inte anledning att f. n. ompröva beskattningen", skriver statsrådet.

Den sist citerade meningen kan möjligen innebära, att vi — med hänsyn till den ansträngda statsfinansiella situationen — senare har att emotse förslag om högre maldrycks- och läskedrycksskatt. Enligt vår uppfattning kan det vara skäl att ta upp även denna fråga i det nu aktuella sammanhanget.

Högre läskedrycksskatt torde inte önskas av någon. De förstklassiga svenska läskedryckerna fyller en viktig uppgift som måltids- och förfriskningsdrycker, vissa typer även som festdrycker, och konkurrerar inte utan framgång med diverse alkoholhaltiga drycker. I stället för höjning av skatten på dessa drycker skulle vi gärna se att den sänktes och att staten därigenom befrämjade dryckernas användning och ökade deras konkurrenskraft. Med hänsyn till det statsfinansiella läget är det emellertid knappast möjligt att i år ställa ett sådant yrkande. Däremot förefaller det oss lämpligt att även vissa maldrycker, som blivit billigare genom inflationen, tas med vid prisjusteringarna.

Därvid finns ingen anledning att uppehålla sig vid det lagrade svagdricka, som benämnes lättöl och som ur nykterhetssynpunkt givetvis aldrig vållat några bekymmer. Tvärtom har lättölet visat sig ha en viss konkurrenskraft i förhållande till starkare ölsorter, och tillkomsten av denna dryck har där uppenbarligen främjat utvecklingen i rätt riktning. Tyvärr har dock bryggerinäringen de senare åren minskat reklamen för lättölet, och nu synes den nästan ha upphört. Här skall inte göras några reflexioner över anledningen. Genom skattejusteringar för öl klass II och klass II b (det s. k. mellanölet) samt starköl skulle dock lättölets konkurrenskraft öka, vilket uppenbarligen ligger i samhällets intresse.

Det kan anföras att beskattningen av klass II b så pass nyligen fastställts att detta öl kunde lämnas utanför resonemanget. Det torde dock för att uppehålla hittillsvarande prisrelationer vara lämpligt att låta en skattehöjning drabba alla tre nu aktuella ölsorter.

Konsumentprisindex kan från april 1963 till våren 1966 beräknas ha stigit med ca 16 procent, meddelar finansministern i den nämnda propositionen. Med hänsyn till den oavbrutet pågående inflationen förefaller det klokt att ta en kraftigare skattehöjning än den nämnda siffran. Vi anser därför att skatten på klass II och klass II b bör höjas med 20 % och att skatten på starköl höjes med 25 % för att om möjligt främja en utveckling till öl med lägre alkoholhalt.

Under hänvisning till det anförda föreslås,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 10 beslutar höja maltdrycksskatten med 20 % för öl klass II samt öl klass II b och med 25 % på starköl.

Stockholm den 26 januari 1966

Yngve Hamrin
i Jönköping

Axel Gustafsson
i Borås

Olaus Nyberg

Sigvard Rimås